

Rie's Dagbog

som fortalt til Ani

Fra Mahon til Sardinien (september 2014)
Fra Dubrovnik (Cavtat) til Brindisi 2015)
Fra Ajaccio til Cannes 2018)

Ries dagbog som fortalt for Ani

Fra Menorca til Sardinien

Vi var relativt tidligt oppe for at sejle ind til Mahon, 2 nm fra v.ores ankerplads. På vejen ind så vi, at der var i alt tre J-både i havnen, det så ret flot ud med de tre gigantiske både side om side. Vi var på plads i marinaen helt inde i bunden af fjorden ved ti-tiden og gik så i gang med at gøre gæsteværelset klar til Ani der kommer med fly hertil ved sekstiden i aften.

Onsdag den 21. maj 2014

Anni stiger ombord i Mahon

Ani ankom planmæssigt i søndags, vi havde gjort cava, tapas og rødvin klart. Det var planen at tage herfra til Sardinien, men vejrudsigten synes ikke at det skulle være de første par dage, så der blev dømt turisme i Mahon. Mahon er heller ikke vågnet til turisterne endnu. Selvfølgelig er her nogle, men det store rykind er ikke kommet i gang endnu. Vi havde to turist-dage og planmæssig afgang mod Sardinien blev sat her til tirsdag morgen. Da vi gik i seng i går aftes var der en advarsel om en meteo-tsunami (Rissaga). Dvs en ændring af temperaturen over land, der medfører hurtige ændringer i lufttrykket, der er så kraftigt at det medfører occilerende vandstandsændringer som normalt er (siger de lokale) mellem 70 cm og 1½ m.... hvert 10'ende minut. Det lyder ret dramatisk og kan ind imellem vist også være det. Sten fandt nogle billeder på nettet (søg efter meteo tsunami og Ciutadella). Varslet gjaldt mellem klokken otte i går aftes til i morges klokken otte. Vi mærkede ikke noget til, men det var lunt, da vi stod op her til morgen. Vi var tidligt oppe og

sejlede ud af marinaen lidt i seks. Vi var godt klar over, at det stadig skulle blæse og at retningen i begyndelsen ikke ville være helt optimal, men da vi så søen udenfor fjorden, besluttede vi os til at lægge os ind i Calla Taulera igen og vente på at søen lagde sig. Her ligger vi så nu og ser tiden an. Vi er ikke så gode til at vente, men vi prøver.

Torsdag den 22. maj 2014

Vinden gik først i den rigtige retning sidst på eftermiddagen, så døningerne ville stadig stå derude på to meter men aftagende. Vi udskød derfor definitivt afsejlingen, vel vidende at der nok ikke vil være meget vind derude den næste dag. Vi hev ankeret op lidt før syv og var hurtigt ude af fjorden med kursen sat mod Sardinien: 90 grader. Vi havde et par timer med fin sejlads 6-8 m/s styrbord halse, men så løjede vinde og vi startede maskinen for at hjælpe os frem over grunden. Midt på eftermiddagen drejede vinden om i vest og løjede. Så røg sejlene ned og vi satte lidt flere omdrejninger på maskinen. Så var det bare 'fast arbejde'. Da vi havde været tidligt oppe, var det ikke noget problem at komme ind i en rytme med at skiftes til at gå ned og få en på øjet. Men natten er nu svær at komme igennem. Selv om vi er i de varme lande, så er her koldt og (især) fugtigt om natten, og natten er lang!

Fredag den 23. maj 2014

Det var dog utroligt flot, for det var stjerneklart. Over Afrika i horisonten stod der et lag skyer, og dem var der lyn i. I et par timer kunne vi se lynene først som det man vist kalder kornmod, men senere virkede det lidt faretruende, da vi i flere timer kunne se store lyn overalt mod øst og syd, det var utroligt flot. Vi kom igennem natten og verden ser helt anderledes ud, når solen kommer på himlen og alt tørrer igen. Vi var i havn i Porto Turistico Torre Grande kvart over fire efter 36 timer på havet. Vi var matte, men ikke helt færdige. Sten tilbød at lave mad, for så risikerede vi ikke at falde sammen over bordet på en restaurant, men vigtigst, vi kunne spise nu og ikke vente på at restauranten åbnede. Ingen af os havde problemer med at falde i søvn efter spagetti, rødvin og 36 timer på havet.

Lørdag den 24. maj 2014

Vi havde tre projekter i dag: Fernet Branca, indkøb og mobildata. Op på Marina Cafeen: Fernet Branca. Ind i bussen til Oristano, spurgte efter TIM (Tele Italia Mobil) forretningen, fandt den, fik internet. De var utroligt hjælpsomme og vi fik et rent datakort (4GB/md=€10, det er ret billigt) som Sten så har i som det ene af sine SIM kort i hans dual-SIM telefon, der så kan bruges som Wi-Fi hotspot her på Troldand. Det er ret smart.

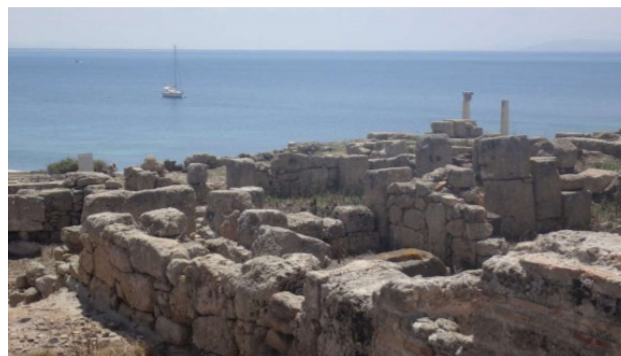
Fandt supermarkedet, købte ind, fandt frokoststed, fik frokost. Ja, alt gik lige efter en snor. Med alle indkøbene, ville vi have en taxa. På taxa-holdepladsen holdt ingen taxaer. Jeg gik ind på en bar for at spørge om hvordan man fik fat i en taxa. Manden på stedet ringede rundt, mor inviterede os ind, vi bestilte kaffe, drak kaffe OG taxaen kom, og vi blev kørt hjem til havnen.

Tirsdag den 27. maj 2014

I lørdags lavede jeg mad. Vi spiste på restauranten ved havnen og fik virkelig god mad. Vi spiste alle tre fisk, og vi fik hjælp til at filetere dem ved bordet af personalet. Vi prøver stadig at snakke spansk med dem, og de har ikke problemer med at forstå os, den modsatte vej kan der så godt opstå problemer, men i det store og hele går det fint. Søndag kom vi 'hviledagen i hu', og slappede af. Lidt ude af fjorden havde vi set, at der lå nogle bøger ud for nogle 'væltede sten'. Af en anden sejler som Sten var kommet i snak med, havde vi fået en Sardinien guide, hvor vi kunne se, at det var fönikiske, græske og romerske ruiner. Stens nye ven er på vej vestpå, så han havde ikke brug for den mere. Da han hørte, at vi var på vej til Grækenland fik vi også en guide dertil. Der er jo også en del guides vi ikke får brug for nu, hvor vi er på vej øst over, så der blev byttet. Båden var Maltesisk flaget, men Francis er (frankofon) belgier og har sejlet i masser af år i disse farvande, så Sten pumpede ham for oplysninger om farvandet her. Mandag sejlede vi så ud til bøjerne og 'bandt' os fast i en hvorefter vi tog på landnamsfærd og så på ruinerne. Tharros var en driftig handelsby, men måtte forlades og flyttes til Oristano, da nordafrikanske piraters angreb blev for meget. Da vi havde været turister og kom tilbage på båden

tog Ani og jeg os et havbad! (Billedredaktørens kommentar: 'I er ikke rigtig kloge'.)

Det var en stille nat ved bøjen og her til morgen slap vi bøjen lidt over otte. Der var ikke meget vind, så maskinen arbejdede til lidt over ni, hvor vi fik vind. Vinden blev, den kom nordfra, så det var temmelig læns; vi spilede gennakeren og så gik det ud over bakkerne. Vinden tog til, og da vi var næsten fremme ved Portoscuso, tog vi storsejlet ned og resten af turen gik for genuaen alene.

Ved en bøje lige neden for ruinerne ved Tharros

Vi var i havn i Portoscuso kvart over fire, fik os en landgangsbajer. Nu mente vi, at vi havde været for længe i Italien uden at få en pizza, så om aftenen gik i i byen for at finde et pizzeria. Vi fandt et, med en rigtig brænde-pizzaovn. Dejlig mad.

Onsdag den 28. maj 2014

Dagen startede faktisk ret stille og roligt, vi fik morgenmad daskede op i byen og kom forbi en frisør, og så skulle Sten klippes NU. Ani og jeg satte os ind på det overdækkede marked og fik os en kop kaffe og blev venner med et par af de lokale handlende, vældig søde og imødekomende mennesker. Vi fandt supermarkedet og handlede det allermest nødvendige. Tilbage på båden fik vi frokost og slappede af. Vi nød meget, at naboen var færdig med at højtrykspule sit teakdæk, så der var blevet stille. Han havde undskyldt det meget, og virkede som en fin fyr. Det var han også. Sten snakkede ned ham og kom så lige pludselig og bekendtgjorde at Cirro skulle til Sant Antioco for at købe forskellige ting, og havde inviteret os alle tre med. Sten ville også gerne til nogle skibsprovianteringsforretninger og Ani og jeg ville gerne se en anden by, så vi kom med som det tynde øl. Sant Antioco ligger på en lille ø, San

Pietro uden for kysten, hvortil der er bro. Det tog ca 20 minutte at køre derover.

Lige uden for Portoscuso kom vi forbi et kæmpe industrianlæg. Det er et gammelt aluminiumværk som kører på stærkt nedsat kapacitet. Det kan ikke betale sig, at fremstille aluminium her mere, så ejerne vil lukke værket, hvilket de lokale naturligvis er meget imod. Vi så fagforeningerne protestere udenfor værket. Vi spurgte Cirro, hvad der mon har været baggrunden for værkets placering her. Han vidste det ikke, men med hans kendskab til italiensk lokalpolitik, så har regionen formodentlig lokket med meget billige elektricitetspriser (der så er substitueret fra Rom). Fremstilling af aluminium er enormt energikrævende. Nedsættelsen af kapaciteten på værket har været medvirkende årsag til at arbejdsløshedsprocenten er 60% her i området. Cirro fortalte også om en by, Carbonara (det betyder slet og ret kul) anlagt af Mussolini, hvor man man brød kul under krigen. Den er også helt død nu, og er med til at give denne del af øen et meget uddødt præg.

Sant Antioco er en fin lille by, og det var dejligt at få mulighed for at famle os lidt rundt i den. Vi fandt dog hovedgaden, men der er ikke rigtig gang i byen. Jeg tror den lever en tornerosesøvn her inden turisterne kommer.

Vel tilbage på båden bød vi på en flaske cava. Da vi nævnte, at vi var klar til spise pizza igen i dag, fortalte Cirro, hvor vi skulle gå hen; det gjorde vi så og han gik med. Fin aften efter en fin dag

Pizza med Cirro og Ani i Portocuso

Fredag den 30. maj 2014

En af de ting der tydeligvis har haft stor betydning for byen er tunfiskeriet, der foregår i lange udlagte net langs kysten. Vi var faktisk ved at sejle ind i et på vej ind til Portoscuso. Tidligere

foregik 'slagtingen' af de store tun så i nettene inden fiskene blev bragt i land for at blive bearbejdet (gamle billeder viser noget der ligner færøernes grindedrab, tydeligvis meget blodigt). Nu til dags (fortalte Cirro os) bliver tunene i store net-bure til havs ind til fangstsæsonen er forbi. Herefter slæbes de levende (det lyder helt vildt) med to knobs til Malta, hvor de så endelig slagtes og bearbejdes. Det er en rejse på små 400 sømil, der tager 8 dage. Jævnfør med diverse transporter af levende svin og tænk hvad dyreværnsorganisationerne kan få ud af den historie (hvis den er sand).

I øvrigt var det stille dag i Portoscuso, hvor vi daldrede lidt rundt i byen. Besøgte en lokal forretning, hvor vi blev budt på vinsmagning fra fadene. Købte to liter af en lokalt fremstillet hvidvin (stærk og tør i retning af en spansk manzanilla) og slappede af. Sten lavede cordon bleu med svampe. Også i dag en stille dag, Ani lavede mad på en restaurant lige nord for den gamle tunfabrik. Det var Ani virkelig god til. Vi fik to forskellige menuer (ikke hver), lokale sardiske specialiteter. En af forretterne var røget tun i fire forskellige udskæringer (herunder rogn og hjerte), serveret med chilli og løgmarmeled og orange is virkelig lækkert. Vi vaklede tilbage til båden og faldt i søvn.

Søndag den 1. juni 2014

I går lørdag var så dagen, hvor vi skulle tage en tårevædet afsked med Ani. Taxaen kom til tiden og vi vinkede farvel. Det har virkelig været hyggeligt at have Ani som besætning. Vejret var fint, dvs. sol, men desværre ikke meget vind. Vi vidste at vores venner Jesper og Dorte i Pinton lå ovre i Carloforte, tre sømil væk, så vi startede maskinen og sejlede derover.

Fra Dubrovnik (Cavtat) til Brindisi

Søndag den 14. juni 2015

Pigekammeret er gjort klar til Ani kommer i morgen og jeg har fundet busstoppestedet og bustiderne til Dubrovnik. Vi mødte en lille dansk familie, der er på kombineret barsels- og sommerferie her. De har lejet et hus lige på den anden side af grænsen i Bosnien, og kører herved og bader. Det var hyggeligt at møde dem. Spiste burgere på en af barerne ved stranden, og nød sommerlivet på stranden.

Dubrovnik er en rigtig fin by (men med mange turister)

Mandag den 15. juni 2015

Tog bussen til Dobrovnik for at stemme. Sten havde været i kontakt med konsulen så jeg tror nærmest han ventede på os. En hurtig, meget hurtig rundtur i Dubrovnik med de andre turister (der var kun to krydstogtsskibe i havnen den dag, så der var ikke så mange- på en god dag kan der være op til syv krydstogtsskibe) Så tog vi en taxi tilbage og klokken to sejlede vi ned til Cavtat og lagde os for anker ved Uvala Tika. For at være sikre på at vi kunne komme hurtigt fra Kroatien, var vi inde hos havnefogeden og spurgte om det var ok, at Sten (kaptajnen) kom over med den ændrede passagerliste og stemplede ud. Det skulle være helt ok; fint så behøvede vi ikke lægge os over til toldernes kaj og betale 100 kr.... troede vi, men vi skulle blive klogere. Ved halv nitiden tog jeg en taxi til lufthavnen for at hente Ani, der skulle lande fem minutter over ti. Ani landede og vi kørte tilbage til Cavtat. Ani var lidt brugt. To skift: et i Bryssel og et i Zagreb, med en halv times overgangstid, der blev til 20 minutter på grund af forsinkelse! Det havde vist været mere end

rigeligt spændende. Vi fik lidt snacks, da vi var samlet på Troldand, og faldt hurtigt omkuld.

Tirsdag den 16. juni 2015

Sten tog gummibåden ind for at udklarere, meeen nej! Vi skulle over til havnepolitiets mole, smide stævnanker ud, bakke ind og betale 100 kr. for at få hjælp til denne service. Sten skummede og fortalte at da han havde murret over for havnepolitiet (noget vi ellers forsøger aldrig at gøre) fik han at vide, at man da ikke kunne udklarere nogen steder i verden uden at komme til kontrolstedet, i dette tilfælde den mole, hvor man skulle betale for.... ingenting; men også der blev Sten tilrettevist: Vi betalte for en mooring-service (at en mand stod klar og på eget initiativ tog fortøjningerne) og en service skal man selvfølgelig betale for; men det var i øvrigt en service vi jo ikke behøvede at tage imod! sic. Denne procedure opfatter vi som det rene optrækkeri og er sikre på at havnepolitiet får en andel af rovet. Vi prøvede at holde gode miner til slet spil, men jeg synes det var svært, og oplevelsen understregede bare vores samlede indtryk af Kroatien: Ikke megen venlighed men evindelige forsøg på at trække penge ud af folk. Det er ikke Grækenland..... men Kroatien er jo heller ikke ved at gå fallit. Heldigvis havde vi god tid, da vi havde 120 sømil foran os. Planen var som sædvanlig at sejle natten igennem og være fremme når solen er stået op. Vejrudsigten var fin for det kommende døgn, men så skulle der komme meget vind. Vi sejlede over til paspolitiet klokken kvart over ni og var ude af havnen klokken klokken ti. Vi havde fin vind wnw 3-7 m/s og det kørte fint i næsten 10 timer, hvorefter vinden forsvandt og motoren fik lov til at arbejde.

Onsdag den 17. juni 2015

Da vi kom til Bari, sejlede vi først ind i den gamle havn, men det så ikke særlig bekvemt ud, og der lå et uddybningsfartøj midt i havnen. Man kunne ligge direkte op ad molerne, men med den vejrudsigt der var, var vi ikke vilde med den ide. Vi sejlede op til den nye havn, hvor der er forskellige muligheder. Vi sejlede ind til værftet Nautica Ranieri, hvor der var plads, betalbart. De var meget imødekommende og vi fik en venlig modtagelse, og der var varme

brusere! Man er jo ikke 50 år mere. Det tager altså lidt tid at komme sig efter en nat med lidt søvn og skibets bevægelser. Men det er en god træthed så vi sov en god middagslur. Vi nussede rundt og fandt os selv og hyggede os. Det blev som lovet blæsevejr og regnen faldt i rigelige mængder, så vi fik sat teltet op og krøb i læ og nød at regnen spulede dækket.

Torsdag den 18. juni 2015

Det blev til 12 timers søvn i nat! Men nu tror jeg også, at vi er blevet mennesker igen og Ani har fået sine søben. Vi kiggede lidt på de nærmeste omgivelser, gik en tur langs havet, hvor bølgerne slog ind over vejen, jo.. der er tryk på. Vi gik ud om aften og fik os dejlig pizza, rødvin og en enkelt grappa for at hjælpe på fordøjelsen. Fredag den 19. juni Det blev så dagen hvor vi skulle ind og se Bari. Vi havde gjort lidt research for at finde ud af hvordan man kom derind. Vi stod længe ved busstoppestedet, men de busser vi kunne bruge kom ikke. En venlig lokal dame tog os med ind i en bus. Det var ikke den hurtigste tur, men alle i bussen var hurtigt involveret i vores projekt, og vi blev hjulpet af bussen og peget i den rigtige retning.

Bari: en blanding af nyt og gammelt: her fodboldbane
Vi fik set rigtige meget af den gamle by og det var turen værd. Hertil kom at Sten og Ani fandt et salciceria (viktualieforretning), hvor de efter megen prøvesmagning besluttede sig for at købe 2 x ½ kilo af henholdsvis en salame dolce og en salame picante Herefter fandt vi et dejligt sted at spise frokost. Vi fik en "Menu Degustation" til € 20 inklusiv drikkevarer. Det var fire retter og det var utrolig lækker mad, og vi fik kaffen foræret. Ifølge Ani's, Vivo Smart gadget havde vi gået 9.2 km, så vi tog med god samvittighed en taxi tilbage, og fik os en velfortjent morfar. Vi fik

fyldt diesel på dunkene og fyldt vand på her og havde strøm i land for første gang i meget lang tid. Selv om regnen havde skyllet dækket grundigt, vaskede vi dækket

Et beskedent italiensk måltid

Lørdag den 20. juni 2015

Afgang klokken kvart i ni fra Bari, Ranieri. Efter 23 sømil og fire timer for maskine var vi fremme i Monopoli. Bortset fra det med maskinen var det fin sejlads. Marineroen i Bari havde ringet til havnekontoret i Monopoli og der var fin plads ved den offentlige kaj, hvor vi kom til at ligge langskibs, og det ser ud til at vi kan ligge her et par dage.... gratis. Normalt er det sådan, at man kun må ligge ved disse kajer et døgn; men vi er jo ikke i sæsonen endnu. Vi blev forelsket i byen, da vi gik i land første gang. Havnen ligger lige uden for befæstningen, og der er ingen biler her. Man går gennem en port i bymuren for at komme inden for i byen: En klassik italiensk by, med smalle gader, trattoria'er, osteria'er (hvad er forskellen på de to?), pizzerier og restauranter og dejlig stemning. Det blev godt nok ikke en lang tur, for Sten faldt over en frisør og ville klippes, og så fandt Ani og jeg en cafe, hvor vi fik os en Campari (redaktionel kommentar: nej, de fik to hver)! Supermarked fandt vi også, og fik gjort andre vigtige indkøb: Lokal rødvin og Fernet Branca. Da vi kom forbi en slagter købte vi noget kalvekød i tynde skiver og så var menuen klar: Vitello Tornata. Og så var det jo lige at Ani's VIVO SMART gadget havde ret: det blev regnvejr! Vi nåede at blive gennemblødt på vej tilbage til båden, og vi skiftede solsejlet ud til teltet, så vi kunne holde cockpittet tørt. Vi krøb i læ og glædede os over, at der var købt ind til Vitello Tornato, grillede auberginer og vores 15.

juli 2015 28 / 49 salame fra i går... med rødvin:
en super dejlig lokal Primitivo!

Inderhavnen i Mopoli med byporten i baggrunden

Søndag den 21. juni 2015

Endelig: Fernet Branca på sengekanten, det er Italien! Herefter går tur i byen med bl.a. besøg på befæstningstårnet. Super is på et lille gelateria Equador chokolade og Pistaccio, det kunne man godt blive afhængig af. Herefter en overdådig frokost med bl.a. en gang blandede antipasta (jeg holdt op med at tælle hvor mange forskellige der var, men der var rigeligt. Morfar.

Monopoli har det hele (undtagen mange lystsejlere)

Mandag den 22. juni Så fik vi en hel dag for sejl. Var ude af havnen i Monopoli kvart over ni. Vinden var N til NNV 5-9 m/s, så det gik frisk derned af. Vi havde til og med fornøjelsen af to knobs medstrøm, dejligt. Næede frem til Brindisi halv fem. Bykajen så lidt udsat ud, og vi havde ikke lyst til at ligge udsat, da det så ud til at skulle blive blæsevejrs igen i et par dage Vi prøvede at få lov at ligge i Lega Navale (men fik på VHF'en svaret 'not possible'), for der var angiveligt ikke plads, så vi endte ude i Marina

Brindisi. Den ligger yderst i det kæmpe havnebassin. Lidt uden for lands lov og ret, men vi havde brug for at have en snor i hvert hjørne, hvis det skulle blæse op og det er der blevet lovet os.

Tirsdag den 23. juni 2015

Egentlig var det meningen, at vi ville have været til byen om aftenen, men der var en del småting der skulle ordnes ombord, så det blev ikke til noget. Vi fik læst bøger, kigget på de nærmeste omgivelser, som der egentlig ikke er noget rigtigt at skrive om. Onsdag den 24. juni Så kom vi til byen, bussen holder lige uden for marinaen, så det var enkelt. Det var meningen vi skulle have noget vandslange og beslag til sådan en. Vi fandt da også de skibsprovianteringshandlere, der er i Brindisi, men de havde ikke hvad vi skulle bruge. Brindisi er en ok by, men da vi lige er kommet fra hyggelige Monopoli, er det lidt af en skuffelse. Men spisesteder er det altid muligt at finde i det her land. Endnu en gang fik vi et fortræffeligt måltid. Selv om vi synes vi prøver at begrænse os, har vi altid spist for meget. Da vi trillede ud af restauranten, var det begyndt at regne. Vi bestilte så en taxa, og kom hurtigt hjem på Troldand og ned om læ. Torsdag den 25. juni Som nogle af vejrudsigterne (Italienske LAMMA) meldte, blev det blæsevejrs i dag, og det ser ud til at det ud til, at det bliver sådan ud i morgen også. Windfinder har ikke været været så præcis i sine meldinger som vi ellers har været vandt til mens LAMMA har været god. Fredag den 26. juni Ani havde besluttet sig til at rejse hjem inden vores overfart til den græske side, så vi har fundet en god forbindelse her fra Brindisi via Rom til København lørdag morgen. Hun er så i København om eftermiddagen i god tid til at tage et tog til Halmstad, så hun kan nå hjem til middag (kvällsmaten). Sten havde det rigtig dårligt, det var maven, det var galt med og oven i viste det sig at han også havde feber (38.8°). Ani og jeg tog så 'alene' til byen, og fik set en ret stor del af Brindisi. Sten havde det ikke bedre om aftenen og måtte også melde afbud til afskedsmiddagen med Ani, hvilket bestemt ikke ligner ham, så jeg blev bekymret. Ani og jeg delte en hummer (hov det kom vist ikke til at lyde rigtigt?), det er længe siden, at

jeg har fået hummer og det var en af de gode!
Og vinen fejlede ikke noget! Hyggeligt.

Lørdag den 27. juni 2015

Vi måtte tidligt op da Ani's fly gik klokken otte, jeg fulgte hende til taxien, som stod og ventede på os. Det har været hyggeligt at have hende på besøg. Jeg tror hun har en positiv indflydelse på vejrguderne, for vi har ikke sejlet så meget for sejl før hun kom, som mens hun var her. Sten brugte dagen til at regenerere, han får det heldigvis langsomt bedre. Der blev også brugt tid på at følge med i vejrudsigten og udviklingen i Grækenland! Der er udskrevet valg om det kompromisforslag EU-kommissionen har tilbudt Grækenland, og det har den premierminister så anbefalet folk at stemme nej til. Det bliver spændende at komme til Grækenland.

Fra Ajaccio til Cannes

Fredag den 25. maj 2018

Store rengøringsdag, dvs. jeg støvsugede, men først skulle der også flyttes rundt på diverse grej og sejl så forkahytten kunne være klar til at modtage gæster. Var klar til at tage i lufthavne ved ottetiden for at tage i mod Ani..... men så ringede hun fra Paris, hvor hun skulle skifte fly. Den billet hun skulle bruge fra Paris til Ajaccio, var ikke blevet betalt af rejsebureauet! UPS. Hun ville prøve at købe en billet til flyet! Vi begav os mod lufthavnen.... og så ringede Ani, hun havde fået plads i flyet, så nu var hun på vej! Juhu! Fortsatte i meget opløftet stemning mod lufthavnen. Ani var sulten, da vi kom tilbage på båden. Alt det kludder med billetten betød, at hun ikke havde fået noget at spise hele dagen. Sten havde forberedt fiskesuppe med croutoner og rouille, og det faldt i god jord.

Lørdag den 26. maj 2018

Formiddagen gik med at Sten og Ani skrev til rejsebureauet Kiwi og banken for at sætte processen i gang med at få nogle penge ud af rejsebureauet. Det er tungt og man ved aldrig, hvad vej man skal gå, men foreløbig håber vi Kiwi dækker det der notorisk er deres fejl. Sten har allerede advaret på FB gruppen 'Middelhavssejlere'. Så foretog vi nogle indkøb og udnyttede i øvrigt dagen som "indskolingsdag" for Ani.

På tur med Chemin de Fer Corses

Søndag den 27. maj 2018

Der er et korsikansk jernbaneselskab, som driver jernbane mellem de tre største byer på øen: Ajaccio, Calvi og Bastia. I følge Per og Kirsten på s/y Ronja, skulle det være en tur værd og også turistguiden anbefalede turen. Det er søndag og på en søndag er der ikke mange tog. Bestemte os til at tage morgentoget lidt i ni og kørte to og en halv time op i bjergene til U Ponte Á a Leccia. På vejen kom vi igennem Bocognano, hvor to nationalister i 1800 tallet, havde dræbt landsbyens bormester.

Nationalismen lever stadig her på Korsika.

De gik ”i bjergene (makien)”, det vil sige at de skjulte sig i bjergene i 20-30 år, for at undgå straf fra. Nationalismen lever stadig her på Korsika. Man kan se det på vejskiltene.

Vejskiltene er tosprogede, italiensk/korsikansk, og nogle steder er det korsikanske, malet over. Korsika har dog fået en del selvstyre, så uafhængighedsbevægelsen, er gået lidt i sig selv, men den stikker altså nogle steder sit hoved frem.

Da der kun er et tog morgen og et tog eftermiddag begge veje, måtte vi satse på en lang og afslappet frokost U Ponte Á a Leccia. Indrømmet U Ponte Á a Leccia er ikke verdens centrum, der er ikke rigtig gang i den der.

Toget kører igennem fantastiske landskaber

Det er dog uomtvisteligt Korsikas (eneste) jernbaneknudepunkt, så vi kunne vælge mellem flere restauranter. Valgte at spise lammekoteletter og de var virkelig gode. Eftermiddagstoget gik sent, så vi var først tilbage på båden ved halv ottetiden. Der var ikke meget fest tilbage i os så vi var tidligt på puden,

Mandag den 28. maj 2018

Var tidligt oppe og ude af havnen ved halv-ni-tiden. Det blæste, men det var lige præcis imod os, så det gik for maskine ud af bugten. Da vi havde sat kursen nordover passede det lidt bedre og vi gik en lille halv time for sejl. Lidt skal også have ret, men vinden forsvandt helt senere på formiddagen. Var i havn i Cargese klokken halv et efter 23 sømil. Fik lidt frokost og en siesta, hvor vi alle tre faldt i en dyb søvn. p til havnekontoret, så det ud som der var lukket og slukket. Men de vejrudsigter der hang på døren var opdaterede; så han tog forsigtigt i døren, - den gik op! En pil pegede op ad en trappe mod kontoret. Sten gik tøvende op ad trappen til et tomt kontor. Prøvede et forsigtigt 'allo 'allo! Der blev svaret!

Sten vågnede og gik i land for at se om Cargese var ”åbent”, det så nemlig ikke sådan ud. Han kom tilbage og fortalte, at da han var kommet Joh der var åbent, og vi kunne registrere os efter

klokken fire. Det var fint. Jeg må indrømme at udsigten til et varmt bad gjorde mig glad. Da vi to andre var blevet mennesker igen slentrede vi rundt på havnen og faldt ind på en af barene og fik os en øl. Således fuldstændig restitueret gik vi tilbage til Trolband og Sten tilberedte en dejlig hjemmelavet middag, bestående af italiensk svineskank med tabulet og tomatsalat. Dertil en dejlig rødvin.

Tirsdag den 29 maj 2018

Overliggerdag i Cargese. Sjøv by der ligger højt oppe på klippen over havnen, og to kirker rejser sig i profil. Det er en græsk katolsk og en

text

Cargese: to kirker står på klippen over havnen- en græsk katolsk og en romersk katolsk,- en lang periode med samme præst!

romersk katolsk kirke. En gruppe grækere slog sig ned her under den tyrkiske belejring af Grækenland og det lille græske samfund har overlevet -ikke altid lige fredeligt i forhold til de lokale. Dog er de to kirkesamfund i en periode blevet betjent af den samme præst! det var lidt for tæt på plat læns til at det var rigtig sjovt.

Onsdag den 30. maj 2018

Sejlede fra Cargese klokken kvart i ni i nærmest vindstille. Jo længere nordpå vi kom jo mere tog vinden til og vi satte alle sejl, fin sejlads selv om Vinden tog mere og mere og mere til og ved halv-to-tiden bjærgede vi storsejlet og gik for genuaen alene, hvilket gav fin rolig sejlads i de næsten 12 m/s vi havde. Fik et ankomst-

Besøg på borgen i Cargese

Der er rigtig mange superyachts her i Antibes - der er i det hele taget mange både her i Antibes

pust, der ville noget da vi rundede Korsikas nordlige hjørne og skulle ind i Calvi. Men det gik i god ro og orden og vi var fremme i Calvi klokken kvart i fire.

Torsdag den 31. maj 2018

Havnen ligger meget pittoresk lige under borgen, og har en fin udsigt til beskyttelsesmuren. Var i dag oppe og se på borgen og kigge på forretningerne i hovedgaden, fin lille turistby. Desværre var Ani ikke med da hendes 'bentøj' ikke helt står til, til den stejle tur op og ned.

Fredag den 1. juni 2018

Uhhh det var svært at vente! Vi skulle cirka 90 sømil over til fastlands-Frankrig og havde besluttet os for at sejle natten over, så vi skulle først af sted klokken to. Men da det er meget svært at vente, kom vi af sted allerede klokken halv to. Det blæste rigtig meget, nok omkring de 12 m/s og vinden var spids, så vi tog et reb og så gik det ellers over mod fastlandet. Som vi havde på fornemmelsen, så stod vinden inde under land, og vi kunne rebe ud klokken ved halv fem tiden og lidt over seks måtte vi starte maskinen. Den kørte fra klokken seks om aftenen til klokken et om natten.....

Lørdag den 2. juni 2018

.... hvor vi igen fik et par timer for sejl. Klokken lidt i fire, måtte vi starte motoren igen og fik ikke sejl op mere den nat. Det er to dage

Fin tur mod Cote d'Azur

efter fuldmåne, så det var en fin lys nat. Det var utroligt smukt at se månen stå op rød og rund. Og dertil kom at Sten så en meteor (eller rester-

ne af en rumstation?), der i kort tid lyste natten op inden den efter et par sekunder brændte ud. Ankom til Villefrance klokken otte, hvor vi fik en ... måske to- ankerdram(me) og lagde os herefter for at få en på øjet. Vi var lidt matte. Kom op efter et par timer for at spise lidt frokost og holde lidt kontor. Kiggede også på havnens omgivelser og på havnens faciliteter, og var alle tre meget motiverede for at tage et brusebad. Efter en siesta gik vi op for at spise mulles på den allernærmeste restaurant, men der var desværre ikke plads. Sten tilbød at lave mad, og det tilbud tog vi i mod. Han serverede en dejlig spaghetti, hvorefter vi faldt omkuld på vores køjer.

Søndag den 3. juni 2018

En stille overliggedag i Villefrance. Også her er der en gammel borg, der troner over byen. Gik en tur over til den anden side af borgen, hvor den gamle del af byen ligger. Hyggeligt sted. Jeg fandt et halssmykke med en valmue som jeg måtte eje... og det gør jeg så nu! Ani fandt et silketørklæde og et par øreringe som lige hoppede op på hende. I dag lykkedes det Ani og Sten at få moule og med pommefrites til middag; de var salige! Meteorologerne lover regn i nat og i morgen formiddag, så vi skal ikke tidligt op i morgen.

Mandag den 4. juni 2018

I formiddagens øsende regnvejrr var vi nået frem til(?) at Nice. Da regnen stilnede af tog vi os sammen og lettede klokken halv to og var fremme i Nice klokken to: to sømil! Fik plads helt helt ind i bunden af den gamle havn, ved siden af en 52 fods - fire meter høj motorbåd. Her er mange store motorbåde, der sejler under bekvemmelighedsflag. Marineroerne er meget søde og hjælpsomme og der er en fin stemning på havnen. Måske er det fordi ejerne af de store både ikke er her eller ikke viser sig, så det er kun personalet, altså de helt almindelige mennesker man ser på havnen.

Sten og jeg gik os en tur i den gamle by. Rigtig hyggeligt sted med mange hyggelige gader og stræder, en rigtig ferieby med souvenirforretninger, kludeforretninger og restauranter. Vi kom også over markedspladsen, hvor vi faldt over en meget sød lille and skåret i træ og

malet; den er nu døbt 'Nice' og bor på instrumentopsatsen foran kortbordet.

Af en eller anden grund var vi alle meget trætte, så vi faldt tidligt om kuld.

Tirsdag den 5. juni 2018

Sov alle tre længe, tror vi sov 12 timer hver!?

Ani og jeg gik op for at tjekke den gamle by ud og Sten stødte til os til frokost. Slentrede tilbage til båden langs stranden. Her er en meget dejlig lang strand, man kan godt forstå at Nice er blevet et populært feriemål. Da vi kom tilbage til Troidand holdt vi siesta og havde i øvrigt en stille aften, hvor Sten benyttede lejligheden til at prøve det franske reservationssystem for marinaer Navily.

Onsdag den 6. juni 2018

Turen fra Nice til Antibes var heller ikke særlig strabadserende, kun 11 sømil i svag vind, så maskinen fik lov at arbejde. Kom fra Nice klokken tyve minutter over ni og var fremme i Antibes klokken kvart over elleve. En begivenhedsløs tur, hvor der var underholdning undervejs: Dels sejlede vi forbi lufthavnen, hvor der var rigeligt at se på, og dels så vi så tre brand-slukningsfly, der øvede sig i at samle vand op og kaste det ud igen (heldigvis ikke på os). Ved indsejlingen kaldte vi på kanal 9, og det skete der ikke noget ved. Nå, vi lagde os ind ved indtjekningskajen. De havde ikke hørt noget om vores reservation. Det viste sig så, at vi havde lagt os ind ved den kaj, hvor superyachts'ne skulle melde sig.

Nice er en rigtig ferieby med souvenir forretninger, kludeforretninger og restauranter

Pigen i receptionen var vældig sød og ringede til den anden reception, receptionen for "almindelige" både, og forsøgte virkelig at hjælpe os. De skulle ringe tilbage,- det havde de så ikke gjort efter en halv time, så hun ringede igen, de ville ringe tilbage..... Pludselig kom der én løbende ned til trappen og sagde at Sten skulle komme til telefonen. Han afgav bådens oplysninger for fjerde gang- nu havde de en plads til os og vi skulle sejle og kalde på kanal 9..... der blev stadig ikke svaret på kanal 9. Vi lagde til i nærheden af Capitaneriet, og Sten gik i land med papirerne. Efter meget lang tid kom han tilbage. Der kendte de heller ikke noget til vores reservation via Navily, og endnu en gang skulle de have oplysningerne om båden! Ikke særligt professionelt! Stens kommentarer til hele set-up'et i Capitaneriet, var ikke just venlige og noget i retning af fire middelaldrende malede damer, der havde mere travlt med at snakke med hinanden og passe deres negle end med den enlige(!) kunde.

Nå, endelig kom Sten tilbage med et pladsnummer, og vi sejlede over mod pladsen..... men pladsnumrene kan ikke læses fra vandet, og vores plads havde intet nummer. Heldigvis var der en meget venlig franskmand, der stod på broen og kunne læse numrene, og endelig klokken et lå vi på en plads. Det tog os længere tid at få anvist en plads end at sejle i dag! Senere havde Sten en mailudveksling med Navily, som erkendte, at der var nogle marinaer der nok havde svært ved de nye moderne reservationssystemer, og vi fik refunderet vores reservationsgebyr.

Torsdag den 7. juni 2018

Sten hentede morgenmad, chokoladecroisanter og bagette, dejligt. På turen havde han fundet ud af, hvorfra busserne gik mod lufthavnen, det er ret tæt på og det ser ud til at være hurtigt, ukompliceret og billigt.

Formiddagen blev brugt til en slentretur op til den gamle by, som er meget hyggelig og hvor der er et fint marked. Blev fristet af et lille sted hvor de serverede galette, så det blev frokosten. Ani inviterede til afskedsmiddag og vi faldt ind på et af de nærmeste steder og fik en fin menu. Rigtig dejlig mad.

Dejligt marked i Antibes

Fredag den 8. juni 2018

Ani's fly skulle først lette ved to tiden, så vi havde en fin morgen, hvor der ikke var grund til Tårevædet afsked, heldigvis går flyet direkte til København, så de eneste skift er fra bussen til stress. Spadserede op mod busstationen ved ti-tiden og så kom bussen med det samme. Tårevædet afsked, heldigvis går flyet direkte til København, så de eneste skift er fra bussen til lufthavnen, og så i København fra fly til tog. Rigtig fin forbindelse.